

A 16 d'Agost del mateix any el Conseller segon parla dels grans treballs de la vila «per los molts transits de soldats han passats y allotjats dita vila»...

El dia 7 de Setembre del mateix 1641 arriben quatre companyies de cavalls francesos i s'allotgen per aquella nit i «lo mestre de camp, sargento major y capitans demanen pallas per los cavalls per esta nit y així es de vof y parer (el Conseller segon) los sia donat set quintars de palla per cada companyia per esta nit tant solament pagat dels bens de la present universitat» i així s'acorda.

A primer de maig de 1642 el Consell de la vila «attes que per la vinguda de la companya de soldats de cavall francesos han vingut allotjar ultimament en la present vila han gast molts pats (pastures) a differents particulars de la present vila es de parer (i d'aquesta manera s'acorda) que per fer judicar que poden valer los dits pats que sia feta electio de quatre personas». Un cop vistos els camps dels particulars d'on treien verd els soldats francesos, per la comissió nomenada, presenten un memorial d'evaluació i es paga dels béns de la Universitat.

En el mes de Juny la vila compra farratge pels cavalls dels soldats francesos a Jeroni Oliveres; però a la nit subsegüent Esteve i Joan Prat Jusà anaren a cercar d'aquest farratge pel seu ús particular. El Consell, el dia 19 acorda fer pagar deu lliures als germans sobredits.

A 21 de Gener de 1643 els consellers reben una ordre de Sa Excel·lència manant-los que es donin els manteniments als soldats al mateix preu que als naturals de la vila i l'ordi a 20 sous la quartera i la civada a 18 sous també la quartera «lo que ha de ser la total ruhina de la present vila y considerat no ha pallas per lo qual la cavalleria passera per la present vila patira en extrem es de parer (el conseller en cap i s'acorda així) ne sia donat raho al Sr. Virrey a effecte que posi orde en ditas cosas».

* * *

Tot aquest cúmul de despeses havien de deixar malparada l'economia de la vila. En primer lloc calia assegurar que no faltessin els queviures de primera necessitat així per les persones de la població, com pels soldats i els seus cavalls i en una epoca de transports lentíssims necessitava una atenció constant. Tot sovint el Consell acorda l'adquisició de palla i blat que dipositen en el pallol de la vila. El dia 26 de Desembre de 1640 s'acorda a proposta del senyor Conseller segon, que per subvenir a la gent que és a la guerra «sia pres per los Srs. Concellers lo blat sera menester de qualsevol persona y aquell ferlo pastar i enviarlo a dita gent».

(acabarà)

SALVADOR LLOBET